

soberanía del pueblo valenciano, contestando a la pregunta que le voy a hacer.

La nula defensa del Partido Popular de los intereses de los valencianos nos ha costado los 25.000 millones de euros que le acaba de detallar nuestro *síndic*, más los 12.500 millones que se justifican en esa publicación *Tierra de saqueo* correspondientes a la corrupción asociada a su partido y su saldo ha sido duplicar la deuda de unos 18.000 a 35.000 millones.

¿Piensa pedir perdón en su nombre, en el de su gobierno y en el de su partido por todo el daño que han hecho a los intereses y a la imagen de esta tierra?

El senyor president:

Gracias, señor Ponce.

El senyor Ponce Guardiola:

¿Piensa pedir perdón?

El senyor president:

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Señor presidente.

Señor Ponce.

La Comunidad Valenciana ha incrementado la deuda por debajo de la media de las comunidades autónomas en esta legislatura. De hecho, hemos sido la sexta autonomía que menos ha incrementado la deuda.

Mire usted, se ha incrementado la deuda en la media de las comunidades autónomas un 66,64%; nosotros, un 65,71%. Por cierto, Andalucía, la segunda que más ha incrementado la deuda.

Y le voy a decir lo siguiente, hablamos de presupuesto, de déficit, de deuda, de sistema de financiación. Eso son objetivos intermedios. El objetivo final al cual dirigimos nuestras políticas es que al ciudadano le vaya mejor.

Y aunque les pese, la Comunidad Valenciana está muchísimo mejor. Estamos creciendo al 2,7% y hemos reducido el paro en 98.000 personas durante el 2014 –una de cada cuatro– y tenemos una situación de estabilidad y sostenibilidad financiera, con lo cual estamos muchísimo mejor gracias a este gobierno y al apoyo del Partido Popular. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, *conseller*.

Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, vosté s'imagina que, en comptes d'a final de mes pagar-li un salari a vosté pel seu treball, li pagaren en un préstec que vosté ha de tornar? Això és el que ha fet vosté amb els diners dels valencians. Ha canviat el que ens pertoca de finançament per préstecs que haurem de tornar.

A que a vosté no li agradaria això? I sap per què vosté ha fet açò? Perquè vosté ha fet una de les traïcions més inútils al poble valencià que se recorden en la nostra història, i és que ha canviat ser president per ser candidat. I a hores d'ara la legislatura s'acaba i vosté, ni és candidat i fa temps que va renunciar a ser president, perquè va renunciar a defensar un sistema de finançament just, unes inversions territorialitzades justes i va deixar de defensar, per exemple, que eixos

12.000 milions dels que parla la comissió d'experts, d'infrafinançament acumulat durant estos anys és deute il·legítim, que no hauriem de pagar a l'estat.

Clar, vosté no sap el que és el deute il·legítim perquè té una ignorància total del dret internacional. (*Veus*)

El senyor president:

Señorías.

La senyora Oltra Jarque:

Però en tot cas, senyor president, vosté, en el que li queda de president, pensa defensar això? Pensa posar-se al costat del nou govern per a defensar els interessos dels valencians?

El senyor president:

Gràcies. Gràcies, senyora Oltra.

Honorable vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies.

Fins l'últim, fins l'última hora d'esta legislatura este govern defensarà els interessos dels valencians. I no parle vosté de traïcions, perquè ací si hi ha traïcions les fan vostés, el seu grup, apropant-se a senyes d'identitat (*aplaudiments*) d'altra comunitat autònoma, per davant de les d'esta comunitat.

Mire, anem a parlar de deute. Per a mi la gran decepció d'esta legislatura, la gran decepció és vore com en els ajuntaments que governa Compromís no s'ha deixat de pagar als bancs; i s'ha agarrat eixos diners i s'han destinat a rescatar persones, no ho he vist; o s'han agarrat eixos diners, que han anat als bancs, i s'han destinat a combatre l'*austericidi*, no ho he vist.

Sembren vostés, senyor Morera, sí, semblen vostés el govern grec, que diu una cosa i quan ha de governar li costa fer-ne una altra ben diferent.

Perquè una cosa és governar, prendre decisions tots els dies amb responsabilitat, amb sentit comú, i una altra cosa és vindre conforme vénen vostés ací, tota la legislatura a fer folklore, a fer el numeret i a dir coses que saben que a la gent els agrada sentir. Però que si governaren, que no governaran, que no governaran...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident del Consell:

...no ho podrien fer.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

La veritat és que encara queda un ple. I si el seu grup volguera, senyor Fabra, vosté podria comparèixer ací el 25 de març. Però, atenent els precedents, donem per fet que esta és l'última sessió de control. I per això li pregunte: creu que vosté ha complit els objectius d'aquesta legislatura?

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, este presidente es el que más ha comparecido para dar explicaciones en esta cámara a todos los partidos de la oposición. (*Aplaudiments*) Y este gobierno el que más lo ha hecho, el que más lo ha hecho.

Yo sé que para ustedes estaríamos todo el día aquí, pero es que hay que gobernar y gestionar esta comunidad. Y hay que hacerlo para garantizar los servicios básicos. Y eso es lo que hemos estado haciendo durante todo este tiempo, sabiendo que queda mucho por hacer. Pero es que la situación no era nada fácil. Ya nadie se acuerda de lo que era ni esta comunidad ni este país hace unos años.

Y hemos conseguido cambiar la tendencia, señor Blanco, y eso...

El senyor president:

Señorías, por favor.
Señora López, doña Verónica. (*Veus*)

El senyor president del Consell:

...una realidad en la Comunidad Valenciana, poco a poco.

Pero, mire, el comprobar que estamos reduciendo la lista del paro, que estamos generando empleo, y no es que sea una interpretación personal, sino que son los organismos oficiales. Ayer el BBVA, señor Blanco.

Es importante que usted lo escuche, porque está visto que aquellas noticias que hablan en positivo de la Comunidad Valenciana usted no las lee. (*Aplaudiments*) Pero es importante que al menos lo escuche.

Y cuando habla que va a ser de los mayores crecimientos de España, creo que pone de manifiesto el esfuerzo que hemos hecho todos los valencianos para poderlo hacer, la capacidad emprendedora que tiene este pueblo y que, vista la situación económica que hemos vivido, es capaz de nuevo, como ha hecho en otras ocasiones, salir adelante y liderar lo que es el crecimiento de España.

Eso nos debe llenar de satisfacción a todos, pero, por lo que veo, a usted no. Y es lo que debemos procurar en el futuro, el seguir generando oportunidades y nuevos retos a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Y fíjese, una de las cosas que pone de manifiesto este informe es que si hemos crecido ha sido gracias a que hemos podido reducir el déficit. Y pone de manifiesto el esfuerzo que hemos hecho este gobierno. Y no caben más reducciones de lo que es el gasto en la administración porque los hemos hecho todos. Y si ahora tenemos que seguir trabajando en ese sentido, han de ser por el crecimiento que generen los nuevos ingresos, dada la situación económica. Pone de manifiesto y en valor lo que hemos hecho en este gobierno para reducir el gasto de la administración.

Más de 3.276 millones de euros, señor Blanco. ¿Y sabe cuántas de estas medidas que hemos adoptado durante este tiempo, que han posibilitado ese ahorro, han sido apoyadas por usted? Ninguna, ninguna.

Sabe, la única propuesta, sí, muy demagógica, porque queda muy bien, ustedes son los reyes de saber decir aquello que los ciudadanos quieren escuchar. La única medida que usted ha dicho ha sido que se reduzca el número de personas eventuales y asesores de la administración. Lo hemos hecho.

¿Y sabe eso cuánto significa? El 0,001% de lo que hemos deducido y hemos reducido en esta comunidad autónoma en los últimos años.

Esta es la realidad. Gracias a este esfuerzo que hemos realizado, a la capacidad de creer en la Comunidad Valenciana y a reducir la administración y poner el escenario adecuado para que los empresarios sigan generando riqueza y empleo. La Comunidad Valenciana, le pese a usted y a quien no crea en nosotros, está mucho mejor que hace cuatro años.

El senyor president:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, president.
Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Em preocupa sincerament que el president de La Generalitat no sàpiga què és un organisme oficial.

Mire, senyor Fabra, repassant el seu discurs d'investidura queda clar que vosté ha fracassat. «Me presento para ayudar a las personas a que encuentren un empleo.» Va dir el 26 de juliol de 2011. I hui tenim més taxa d'atur i menys ocupats, 56.000 menys ocupats.

Vosté és el responsable directe de milers d'acomiadaments, alguns d'ells il·legals, com el primer ERO de Radiotelevisió Valenciana o els diversos ERO de VAERSA.

A més a més, no sols ni hi ha menys treball, sinó més precari. Hem passat del «mileurisme» al «centeurisme».

«Trabajar para que las personas tengan una educación, una sanidad y unas prestaciones sociales de calidad.» Van ser les seues paraules. I el que vosté ha fet és aplicar retallades en educació, ha reduït les plantilles docents, ha incrementat les ràtios, la jornada lectiva; i ahí continuen més de 700 barracons, més de 15.000 xiquets i xiquetes estudiant en barracons.

En sanitat, també retallades. Continuació del model privatitzador. Infraestructures promeses sense construir, no sé si vosté ha anat per Torrent o per Ontinyent i ha vist eixos cartells que diuen «aquí el teu hospital», i no hi ha hospital, és un solar.

I en les polítiques socials, què li vaig a dir? Vostés creuen en la família, clar que sí, que les polítiques socials ja queden en mans de les famílies, perquè no tenen recolzament de l'administració, una renda gens garantida de ciutadania i un copagament injust i il·legal a les persones dependents i discapacitades. Eixa és la seua herència.

«Les quiero a mi lado a la hora de defender una financiación autonómica justa», va dir vosté també. I ens ha tingut al seu costat. Es va generar la comissió d'experts que va arribar a presentar un informe molt important. Ací, en estes Corts, el 9 de maig de 2012 vam aprovar per unanimitat una proposta de resolució que vostés van incomplir, el Consell va incomplir. Ha sigut el poble valencià el que no l'ha tingut a vosté, més pendent del dit de Rajoy, que ha acceptat, ha acceptat un model de finançament injust, discriminatori i vençut a canvi de les molles del FLA.

De la nostra llengua no va dir res. En 2011, el 27 de juliol, el dia de la seua investidura no va dir res del valencià, una llengua que és de veres que és cada vegada més coneguda, però menys utilitzada; i ahí tenen molta responsabilitat les institucions i sobretot els seus màxims representants.

Què pensa vosté, senyor Fabra, del «caloret» de Rita Barberá? Li fa riure? Li fa pena? O com a molts valencians i valencianoparlants li fa ràbia? No ha fet vosté res pel prestigi i per la normalització de la nostra llengua pròpia. Tot el contrari, la volen reduir a un reducte folklòric i la problematitzen.

Han atacat l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, ataquen la ciència, ataquen la universitat, ataquen el sentit comú. Sempre recordarem allò de l'íber, senyor Bellver.

Vostés abans porten la llei de senyes d'identitat, i vaig a llegir-li una part seua també d'aquell discurs d'investidura: «Los ciudadanos nos reclaman que dejemos de lado los debates estériles y destructivos y que solo importan a algunos.» Aplique's el conte, senyor Fabra, aplique's el conte.

Vosté va tancar Radiotelevisió Valenciana, en una ocurrencia que no estava tampoc en el seu discurs, una ocurrencia fatal per a la societat valenciana, que li passarà factura a vosté també. D'aquell discurs no va dir res de la corrupció, ni tan sols de les línies roges que continuen complint-se. Vosté ha mostrat ací un gràfic sobre els imputats que després no he trobat jo en Twitter, perquè mentre vosté parla un altre Alberto Fabra va posant *tuits*, i ha posat gràfics de l'atur, però no ha ficat els gràfics dels imputats, perquè ahí està l'escó buit del senyor Camps per a demostrar que les línies roges s'incomplixen. I en aquell discurs vosté sí que va manifestar tota la seua admiració pel senyor Francisco Camps. És ell qui li va imposar la compra de Valmor? Va dir vosté: «Estos son mis principios, los principios de Francisco Camps, los principios del Partido Popular.»

I jo li pregunte: manté vosté els principis de Francisco Camps? Perquè ara sembla que vosté intenta deslligar-se de l'herència anterior, de l'herència de Francisco Camps, de l'herència del Partido Popular.

Jo li puc reconèixer una cosa: vosté pot ser haja intentat fer les coses d'una altra manera, però és evident que no ha aconseguit un resultat diferent. Esta legislatura, la seua legislatura, ha sigut la legislatura de la impotència o, millor dit, de la incompetència. El seu epitafi, senyor Fabra, com no, estarà escrit en castellà, i posarà: «Quiso, pero no pudo.» O millor dit: «Pudo, pero no supo.» (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Los datos de la EPA no son a través de un organismo oficial, señor Blanco...

El senyor president:

Señorías, por favor.

El senyor president del Consell:

Cuando habla, cuando habla de que hemos reducido el paro en cien mil personas a usted eso no le interesa, porque desgraciadamente para Izquierda Unida, desunida, hundida, ustedes cuanto peor mejor para la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*) Ésta es la desgraciada que hemos tenido durante estos cuatro años.

Y fíjese. Usted viene aquí y habla de privatización. ¿Le ha preguntado al alcalde de Buñol qué significa eso de la privatización? No lo ha hecho, no lo ha hecho.

¿Usted se imagina lo que hubieran dicho si para oír las *masclètàs* en la plaza del Ayuntamiento usted cobrara dinero a todos los ciudadanos que fueran allí? El cobrar por ocupar espacio público, eso es lo que han hecho ustedes en Buñol. (*Aplaudiments*) Y todavía no le he oído decir nada.

Siga con el móvil, siga con el móvil, señor Blanco. No escuche lo que le tienen que decir. Pero tampoco ha escucha-

do a los ciudadanos, porque ustedes se han opuesto a todas las leyes que hemos presentado aquí. En 30 leyes ustedes han dicho que no, solo una han dicho que sí, una al menos. Pero la más importante de todas, la de hablar de lo nuestro, de las señas de identidad, ustedes, como siempre, en la barrera. (*Veus*) No han querido, no han querido trabajar. Es lo nuestro, es lo que tenemos que definir a todos los ciudadanos para saber lo que somos y como queremos defender lo nuestro. Y ustedes, como siempre, están mirando para arriba, que es lo que les importa y no estar hablando y mirando de frente a los ciudadanos para poder resolver su problema. (*Aplaudiments*) Ese es el problema que han tenido. Que ustedes no han mirado a los ciudadanos donde debían hacerlo, que es en el corazón y en el sentimiento de un gran pueblo.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a repreguntar sobre la mateixa qüestió, senyora López té vosté la paraula.

La senyora López Barceló:

Señor Fabra, al sector de la discapacidad y la dependencia lo han abocado al caos y al desastre. Continúan obligando a la gente a ir al TSJ para reclamar sus derechos, porque les han rebajado el grado sin razones objetivas, porque sus familiares han muerto sin recibir la prestación. Y ustedes responden ignorándoles y obligándoles a pedir ejecución de sentencia.

Imponen copago, pidiendo la domiciliación bancaria antes de informar de la cuantía del repago. Y mientras, el modelo Cotino continúa beneficiando en gran parte a las residencias de esta familia. Y están renovando esas plazas concertadas, pese a haber prometido el señor Ciscar, en la anterior sesión plenaria, ese concurso, el concurso de esas plazas que el informe de la abogacía decía que había que sacar.

El señor Ciscar, como decía, prometió ese concurso. Y yo le pregunto ahora: ¿es verdad que lo van a sacar? ¿Cuándo lo van a sacar, para que no se sigan renovando de esas plazas concertadas a dedo porque se espera el concurso?

El senyor president:

Gracias, señora López.
Honorable consellera.

La senyora consellera de Benestar Social:

Muchas gracias, señora presidente.

Señora López, ¿estuvo usted en la cámara ayer cuando yo precisamente estuve contestando a una interpelación del señor Sánchez Asencio?

Le digo: acuerdo marco con el sector, procedimiento de contratación garantizando la aplicación del principio de libre concurrencia a todos los operadores del sector bajo las condiciones de: potenciar el sistema público, incrementándolo en 900 plazas, llegando a casi 3.000 plazas, garantizando siempre la libertad de elección de centro por parte de los usuarios.

Siempre, señora López, pensamos en los usuarios, planificación centrada en la persona, que las personas mayores puedan elegir y que participen los usuarios. Nunca les he oído en esta cámara... defendien mucho y hablan del copago, el repago, de las personas con discapacidad. ¿Cuándo van a defender a nuestros mayores?, porque nuestros mayores también son personas con dependencia. (*Aplaudiments*) Ni una sola vez en esta cámara han defendido a las personas mayores.

Y el principio es muy sencillo, señora López, los que menos tienen, menos pagan. Tenemos que defender a aquellas personas que menos recursos tienen. Y eso es lo que hace el Partido Popular. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señora *consellera*. (*Veus*)
Señor Torró, señor Torró, tiene la palabra.

El senyor Torró Gil:

Gràcies.
Jo també tinc una botigueta que fa l'auia fresqueta, ¿eh? Estem millor, molt millor que fa quatre anys, diuen vostés. ¿Està la universitat pública millor que fa quatre anys? Han multiplicat per més de tres el preu de les taxes universitàries, els màsters hui en dia s'arrimen, la mitjana, a quasi tres mil euros.

Hui, en el carrer, està la comunitat universitària i la comunitat educativa, i especialment els estudiants, protestant perquè el seu govern a Madrid va a canviar el sistema per a implantar el 3+2. Eixe 3+2 significarà que els màster que hui en dia costen quasi tres mil euros, passaran a costar-ne quasi sis mil, excloent de l'accés a la universitat una quantitat enorme de famílies i de persones.

I jo li pregunte, senyor Fabra, ¿això és estar millor que fa quatre anys? ¿Són conscients que les seues polítiques van a condemnar moltíssima gent a no poder accedir a la universitat? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor Torró.
Honorable consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.
Mire, senyor Torró, vosté no té ni idea del que parla. (*Veus*) Primera, la reforma universitària és potestativa. S'aplica si la universitat vol aplicar-la, i si no la vol aplicar, no s'aplica.

Segon extrem. El 3+2 s'aplicarà en les universitats que vullguen aplicar-los. Segon extrem. Només el 10% dels màsters són habilitants. És a dir, només el 10% dels màsters són necessaris fer-los per a poder dedicar-se a una professió. L'altre 90%, els tria l'estudiant si vol fer-los.

Tercera. (*Veus*) Suposa un estalvi per a les famílies.

El senyor president:

Senyor Torró, per favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Quart. Destinem 1.000 milions d'euros a l'any a universitats valencians. Un de cada tres estudiants està becat per La Generalitat. Som de les poques autonomies que té beques pròpies. Som de les autonomies que més ajudes té de transport, d'excel·lència, de circumstàncies sobrevingudes per a alumnes.

Vostés a mosatros no mos tenen de donar ninguna lliçó, i menys de política educativa, perquè la política educativa (*veus*) de veres, i no de parauleta, està en el Partit Popular.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre l'increment de les exportacions de productes valencians a l'exterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 91.563, BOC número 274)

El senyor president:

Quint punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre l'increment de les exportacions de productes valencians a l'exterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Per a la presentació i defensa, i en representació de l'esmentat grup, té la paraula l'il·lustre diputat Vicente Betoret.

Senyories, per favor, pregue silenci perquè pugam escoltar l'orador. Quan vullga, senyor Betoret.

El senyor Betoret Coll:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, comparec en nom del Grup Popular per a la presentació i defensa de la proposició no de llei sobre el suport de Les Corts al pla d'acció comercial exterior del Consell.

Senyories, la comunitat ha tingut en els últims anys uns resultats enormement positius en el comerç exterior, arribant a dades històriques any rere any i contribuint amb això a la recuperació econòmica.

Una de les raons de l'èxit cal trobar-la en l'intens procés de internacionalització que han afrontat les empreses de la nostra comunitat. Una tasca en què el Consell els ha prestat suport en línia amb els reptes plantejats en l'estratègia de política industrial Visió 2020. Més exportacions a més mercats i amb exportació d'alt contingut tecnològics.

Les últimes dades fetes públiques pel ministeri d'economia registren un increment de les exportacions en la comunitat en 2014 del 5% respecte de l'exercici anterior, arribant als 24.900 milions d'euros. Un ascens que dobla el creixement de la mitjana nacional, seguint la tendència de tot l'any.

A tot açò, cal afegir l'èxit d'aconseguir un creixement constant en països emergents i en economies en creixement, com Brasil, Austràlia, Polònia, Mèxic, Algèria, República Txeca i Aràbia Saudita. I països avançats, com Suïssa, Regne Unit, Àustria, Alemanya i els Estats Units.

Senyories, l'excel·lent comportament de les exportacions es posa de manifest en quatre àmbits. El primer, el creixement percentual del 33% des de l'any 2010, havent passat de 18.700 milions d'euros en 2010 a 24.900 milions en 2014.

El segon, el producte interior brut. La importància de les exportacions en este producte interior brut, amb un increment de quasi 7 punts, concretament 6,9. Actualment, les exportacions suposen un 25,2% del PIB regional, enfront del 18,3 del 2010.

En tercer lloc, les xifres posen de manifest..., els bons resultats no poden atribuir-se només a la dinàmica d'una determinada empresa o grup d'empreses, encara que és cert que el sector de l'automòbil ha dinamitzat de manera important el sector exterior. La Comunitat Valenciana compta amb més de vint-i-dos mil empreses exportadores —en 2008, n'eren 16.000—, que representen més del 6% del cens d'empreses valencianes. Dada superior al total de l'estat, on només s'arriba al 5%.

Del total d'empreses valencianes que exporten, prop de set mil ho fan regularment, i això demostra l'aposta ferma de les nostres empreses per la internacionalització com a potencial del creixement que encara tenen els nostres productes a l'interior.

El quart àmbit és la balança comercial. Hem passat d'un dèficit anual de la balança comercial en l'exterior en 2008